

N:o 47.

Af herr **O. Anderson** i Hasselbol, *om ändring af lagen angående byggnad och underhåll af kyrka m. m.*

Huru motbjudande det än kan vara att år efter år motionera i en och samma sak, så är dock lagen rörande byggnad och underhåll af kyrka och prestgård m. m. så allmänt erkändt orättvis, och dertill har så lång tid förflutit sedan den rätta grunden blef lagd för en billig och rättvis beskattning, att frågan icke kan få hvila förr, än steget till rättvisa är taget fullt ut.

Skälen för lagändringarna äro många och förut framhållna i såväl motionerna som ock i 1898 års ärade lagutskottsbetänkande n:o 23, så att jag får vördsamt hänvisa till desamma.

Som skäl mot lagändringen anføres, att andra beskattningsföremål än fastighet äro mera rörliga, men den rörlighet, som uppkommer vid fastigheternas öfvergående från den ena egaren eller brukaren till den andra, torde vara lika stor, men om rörligheten bland dem, som skatta för inkomst, är större, så är det uppenbart en ren obetydlighet af det hela, så att det anförda skälet synes icke hafva någon betydelse.

Det har äfven blifvit anfördt, att nuvarande lag är så nyligen tillkommen, att det är för tidigt att ändra den till full rättvisa. Härvid må anmärkas, att en församlings religiösa intressen är eller bör vara lika för alla och därför billigt och rättvist att beskattningen är lika efter skatteförmåga, samt att lagen af år 1885 icke var annat än ett öfvergångsstadgande, och under sådana förhållanden böra 14 år vara mer än tillräckligt lång tid att få vänta på en rättvis lag; så att den in-

vändningen emot lagändringen bör nu vara förfallen och härefter höra till de obotfärdigas förhinder.

Med stöd af hvad jag sålunda anført får jag vördsamt hemställa,

att, med ändring af hvad i lagen af den 12 juni 1885 stadgadt är i byggningsbalkens 26 kap., Riksdagen ville för sin del antaga följande lag angående förevarande byggnads- och underhållsskyldighet:

Kyrka med klockstapel, kyrkomur och annat, som till kyrka hörer, så ock sockenstuga, skola, der icke annorlunda är särskildt förordnad, uppehållas och byggas på deras kostnad, hvilka inom församlingen erlägga kommunalutskylder, efter åsatt fyrktal; dock vare de, hvilka ega åtnjuta de genom presterskapets privilegier förunnade förmåner, ej skyldige att i denna kostnad deltaga i vidsträcktare mån, än som med samma privilegier må vara förenligast.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 23 januari 1899.

O. Anderson.

I motionens syfte instämmer

Ollas A. Ericsson.
